

SIPOS GYULA

Temetés

*Látványosan temetkeznek sokan.
Gyűjtik a pénzt első osztályú koporsóra.
Mi elvonulunk
szelíden, csöndesen,
akár az elefántok.
Csak az utókor
fedezi majd föl az őserdő mélyén,
milyen hatalmas agyaraink voltak.*

És csecsebecséket készít belőlük.

Egyedül

*Egyedül maradtál, hol vannak a lányok?
Nagy lobogó tüzed fái mind leégtek.
Akit még szeretnél, hamunak lát téged.
Gyöngén átölelnéd, elvonja a vállát.*

*Amit továbbadtál, nem magadat adtad.
Amit továbbadtál, csak egy üzenet volt.
Szerelmes hitedet elfelejthetik már.
Szerelmes magadat elfelejthetik már.*

Vonulás

*Nézd az eget. Nem egyfajta a vadlibacsapat.
Befogadja a cigányludat, apácaludat.
Vegyesen is egy a mérték. Egy a vonulat.
A kik a telet megérték, tudják az utat.*

*Akik a telet átéltük, együtt szállani
megtanultunk. Csillagoknak pillantásai.
Vezér nélkül, parancs nélkül rendbe állani.
Fagy fölenged, ott derengnek hazánk határai.*

*Választhatnánk hazát, ahol mindig zöld a rét.
Járjuk a szabadság-rabság egyazon ívét.
Puskacsövek merednek ránk? Kopog a sörét?
Fölgomolygó nagy ködökben fölviszlik az ég.*

BAKA ISTVÁN

Azt hittük, hogy a dzsungel

*Azt hittük, hogy a dzsungel
szobánkban folytatódna,
hol partizánmód rejtezik
s szép tervet sző a holnap.*

*De — míg kirakatok jegére
dermedtek rá a városok —
otthonunk búvóhely-homálya
megszelídült s hozzánk szokott.*

*S éjszaka, míg a székre tett
ruhákban megköt a sötétség,
álmunkban már megvásárolható
formákba öltözik a szépség.*

*Azt hittük, hogy a dzsungel
szobánkban folytatódna,
s most rettegünk, gerillaként hová
rejtőzhet még a holnap.*